

ZVON

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

V Á N O C E | 2 0 2 3

Milí farníci!

Toto letí... Kdo z nás tuto větu v životě neřekl, ať už v jakékoli situaci? Opravdu se zdá, jako by čas a vše bylo najednou nějaké rychlejší. Jsou ale okamžiky, kdy se člověk opravdu zastaví, a to se stává u jesliček, u betléma - člověk se pousměje, zasní, zavzpomíná... je to podobné, jako když se podíváme na miminko v kočárku.

To nejde odbýt. Člověk se musí zastavit, usmát, pohládit...

Každá maminka i tatínek jsou v sedmém nebi, když je miminko spokojené, usmívá se, nic mu nechybí... hlavně láska. Protože nic jiného nepotřebuje - než lásku, něhu, bezpečí, věnovaný čas.

A tak si říkám, že možná právě proto k nám Bůh přišel jako dítě, miminko, abychom si znovu uvědomili, co je v našem životě důležité a podstatné, co má být na prvním místě: láska, bezpečí, pozornost, čas, který věnuji druhému.

Přeji každému z nás, abychom měli jasno v tom, co je podstatné.

Váš Konstantin

Betlém ve Velkých Popovicích. Autorkou malovaných figur je Naděžda Kotrčová, dřevěné části vyrobil Kamil Čelikovský

22. DĚTSKÝ KARNEVAL

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST ŘÍČANY A SOKOL ŘÍČANY A RADOŠOVICE

POŘADAJÍ TRADIČNÍ DĚTSKÝ KARNEVAL
21. LEDNA OD 14:30
 V SOKOLOVNĚ UL. STRAŠÍNSKÁ 294

ČEKAJÍ NÁS:

- SOUTĚŽNÍ DISCIPLÍNY
- TANEČNÍ VYSTOUPENÍ
- DISKO HRY
- BOHATÁ TOMBOLA
- OBČERSTVENÍ

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
 PŘINESTE SI PROSÍM VLASTNÍ PŘEZUVKY.

Chystáme karneval a ples

Pomalou, ale jistě se nám začíná blížit doba masopustního veselí. A to v naší farnosti znamená hned dvě akce pro veřejnost, dětský karneval a farní ples. Karneval (22. ročník!) se bude konat v neděli 21. ledna tradičně v radošovické sokolovně, ples (devátý ročník) pak v sobotu 10. února v Říčanech v KC Labuť. Velmi rádi přivítáme hojnou účast na obou akcích. Jménem organizátorů bych vás chtěl požádat o pomoc při organizaci. Odchyťte si mě osobně, nebo mi napište na e-mail vydrar@razdva.cz. Děkuji a děkujeme!

Štěpán Vydrař

Tomáš Petráček v Říčanech

Říčanská pobočka České křesťanské akademie zahájila akademický rok přednáškou Tomáše Petráčka, vysokoškolského pedagoga, historika, studentského faráře a postulátora blahořečení umučeného Josefa Toufara.

V úterý 31. října v aule Gymnázia Říčany mluvil profesor Petráček o víře, hodnotách a tradicích v proměnách dějin. V diskusi jsme se dotkli našich představ Boha a nebe.

Byla řeč i o energii a aktivitě v současné církvi. Mnozí ze zúčastněných si zakoupili knížku *Naděje v dějinách* a nechali si ji podepsat.

Foto: Renata Skalošová

Adventní zastavení na náměstí

Program o druhé adventní neděli v Říčanech na Masarykově náměstí tradičně připravují římskokatolická farnost a skauti ze střediska Lípa Říčany. Na pódiu hrála a zpívala rodina Mužíkova, tentokrát zněla v písních slovenština.

Foto: Rudolf Flachš

Krabice od bot

Dárků v krabicích od bot bylo letos 333. Největší česká sbírka vánočních dárků pro děti i dospělé v nouzi skvěle funguje také na Říčansku především díky organizátorce Evě Horáčkové Jungmannové. Sbírka se v Říčanech konala už poosmé a získala si srdce

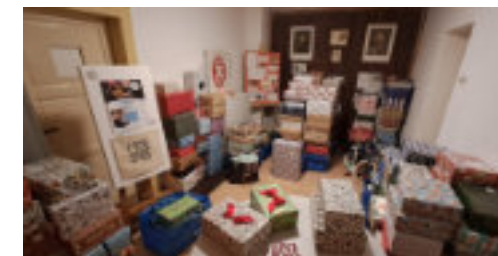

Foto: Eva Horáčková Jungmannová

mnoha dárců, bez kterých by se nedala realizovat. Sběrné místo bylo tentokrát v kanceláři T. J. Sokol Říčany a Radošovice v Sokolské ulici.

Náboženství se staršími školáky

V Říčanech začala výuka náboženství v říjnu v kostele svatých Petra a Pavla. Se dvěma skupinkami dětí z 6. až 9. třídy jsme kostel pak navštívili několikrát a povídali si o symbolech Ducha svatého. Hledali jsme svaté Cyrila, Metoděje, Tadeáše, Antonína, Augustína, Josefa a Václava a také jsme si zkusili stoupnout k ambonu.

Vysvětlovali jsme si, kde je oltář, svatostánek, věčné světlo. Všem se nám tyto procházky kostelem moc líbily. Povídáme si o tom, že každý z nás je ve křtu pomazán na kněze, krále a proroka a co to pro nás znamená. Také starší děti kladou otázky, proč byla potopa, proč jsou války, proč jsou lidé nemocní, a tak se stále snažíme společně hledat odpovědi.

S dětmi, jako každý rok, malujeme přáníčka pro potěšení nemocných. Letos jsme si nejdříve povídali o těchto událostech: zvěstování Panně Marii, Josef a anděl ve snu, narození Ježíše. Pak jsme poslouchali staročeské roráty a malovali.

Advent prožíváme „U jeslí se svatým Františkem“. Svatý František z Assisi před 800 lety o Vánocích blízko italského městečka Greccio umístil do stáje s živými zvířaty skutečnou rodinu s dítětem, aby účastníkům vánočních bohoslužeb přiblížil realitu chudoby, do které se narodil Boží syn.

Vyrobili jsme společně obraz (je v říčanském kostele, pod kazatelnu), na který si každý, kdo přichází do kostela, může vylepit pastýře, ovečky a hvězdy a vzít si kartičku s výzvou k usebrání. Inspirujeme se písní, vlastně modlitbou, svatého Františka:

*Učiň mě, Pane, nástrojem, /
ať zářím, ať zářím tvým pokojem.*

*1. Kde dusí nenávisť, ať lásku vnáším, /
kde tiskne bezpráví, ať křivdy snáším, /
ať smírem spojuji, kde dělí hádky, /
ať pravdou přemáhám omyl a zmatky.*

*2. Ať vírou postavím hráz pochybnostem, /
ať propast zoufalství překlenou mostem, /
kde vládne temnota, ať světlo křesám, /
se všemi smutnými ať v tobě plesám.*

*3. Požehnej, Pane můj, mé snaze přímé: /
víc, než být potěšen, chci těšit jiné, /
víc, než být pochopen, druhé chci chápat /
víc, než být milován, chci lásku dávat.*

*4. Kdo dává, dostává, mnohem víc přijme, /
kdo ztrácí, nalézá sebe i jiné, /
kdo bližním odpouští, sám milost pozná, /
ba ani smrt mu víc nebude hrozná.*

*Učiň mě, Pane, nástrojem, /
ať zářím, ať zářím tvým pokojem.*

A tak podle proseb v modlitbě a v zamyšlení nad evangeliem každé adventní neděle dojdeme až ke Štědrému dni. V jeskyni se pak objeví Svatá rodina.

Přejeme vám krásný a požehnaný vánoční čas.

Text a foto Hana Zavadilová, katechetka

Terciáři v Říčanech i ve světě

Naše farnost je už léta provázaná se spiritualitou premonstrátského řádu. Od roku 2005 farnost spravují kněží-premonstráti. V roce 2013 zde vznikla i místní skupina premonstrátských terciářů, tedy laiků, kteří žijí spiritualitu tohoto řádu ve svých běžných životech a ve vztazích s lidmi. V současné době jde o osm lidí, kteří patří do společenství při Královské kanonii premonstrátů na Strahově.

Letos v červenci se konalo mezinárodní setkání premonstrátských terciářů v německém Magdeburgu. Sjelo se na něj čtyřiatřicet terciářů ze šesti zemí (USA, Holandsko, Belgie, Slovensko, Německo, Česko a Velká Británie) a přítomno bylo také osm kněží včetně nevyššího představeného řádu, generálního opata J. M. Jose Wouterse, O.Praem. Za Českou republiku se setkání zúčastnili P. Jindřich Zdík, O.Praem., a Jana Špálová ze strahovského společenství.

Jana jako jeden ze svých hlavních dojmů uvádí: „Terciáři jsou fungující

rodina, která je schopna otevřeně sdílet své radosti i strasti a kterou spojuje podobná hloubka vztahu k Pánu Bohu a norbertinská spiritualita. Radosti máme stejné, strasti podobné.“ Jak z rozhovorů s terciáři ze zahraničí vyplynulo, každý si kromě duchovního slibu bere ještě jeden praktický úkol. To je pro Janu velká inspirace.

Proč se terciářkou vlastně stala? „*Být terciářkou mi pomáhá hlouběji prožívat a sdílet svou spiritualitu. Stala jsem se jí proto, že mi dává smysl být součástí opory pro první řád, tedy kněze.“* Je to cesta závazná a trvalá a Janě přišla jako odpověď na hledání, když se jako konvertitka opojená nově nalezeným darem víry rozhlížela, kudy dál. „*Vždycky jsem byla ten, kdo se dění kolem sebe raději účastní, než se dívá, a tak terciářské heslo 'Být připraven ke každému dobrému dílu' svatého Pavla mi promlouvá z duše,*“ doplňuje Jana Špálová.

Renata Skalošová

Večerní chvály na mezinárodním setkání

Foto: Marge McGann

O vánočních zvycích

Do svátečního času přinášíme anketu s otázkou po vánočních zvycích. Odpovídají lidé různého věku, osudů a zaměstnání z naší farnosti. Původně byl okruh oslovených širší, ne všem se ale na takovou otázku reaguje lehce.

V některých rodinách takové zvyky dřív nebyly a nemohou být tedy ani dnes. Někteří z nás jsou pak citlivější k tomu, co je v prožívání Vánoc i v životě samém podstatné a co nepodstatné a na to druhé se nesoustředí.

Sedm respondentů se k tématu rozpovídalo – v jejich odpovědích nabízíme plnou hrst inspirace.

Jaký vánoční zvyk ze své původní rodiny, který dnes není úplně obvyklý, jste si přenesli do současnosti a prožíváte ho se svými partnery/děťmi/vnoučaty/přáteli?

Anna Sirovátková

soukromá učitelka němčiny a katechetka, matka čtyř víceméně dospělých dětí

Napadají mě tři zvyky. Jestli můžu, začnu už adventem. V předvečer svátku svatého Mikuláše, tedy 5. prosince, postaví každý člen rodiny jednu botu před vchodové dveře (zevnitř) a ráno ji najde naplněnou ořechy, mandarinkami i čokoládou. Vánoční stromeček stále

zdobíme pravými svíčkami, což sice někdy způsobuje voskem ozdobené dárky, ale voní to a dům nám zatím neshořel. V Německu, odkud pocházím, nemáme pro Štědrý večer jedno tradiční jídlo, lidé si dávají, co jim chutná. V naší rodině to vždy bývalo sýrové fondue (kousky toastů se namáčejí do roztaveného sýra) a tuto tradici stále dodržujeme.

Marie Junková

důchodkyně, dobrovolnice ve Farní charitě, dříve geodetka a úřednice, matka tří dospělých synů, babička jednoho vnoučka

V mé původní rodině jsme žádné neobvyklé vánoční zvyky neprovozovali. Před štědrovečerní večeří jsme se modlili, a to jsem přenesla i do své rodiny. Akorát si pamatuji, že jsme jednou šly s mou sestrou, ještě jako mladé nezadané holky, na Štědrý večer na zahradu „třást bezem“ s věštbou *Třesu, třesu bez, pověz ty mi pes, kde můj milý dnes*. Nějaký pes se asi ozval, ale že se vdám z Pošumaví zrovna až do Říčan, to jsem se nedozvěděla.

Pavel Jánoš

varhaník, pedagog, otec tří dětí

Ze své původní rodiny si odnáším hlavně společnou modlitbu u vánočního stolu – před a po štědré večeři. Obzvláště však to, jak se rodiče modlili a vzpomínali v modlitbě na zesnulé v aktuálním roce a prosili také o příbuzné, kteří nás opustí v roce nastávajícím. U stolu jsme

nechávali připravené jedno volné místo. Každý si tak mohl domyslet, koho by si na tomto místě přál. Také v současné rodině takové místo necháváme, snažíme se tuto tradici udržet.

Miloslava Pangráčová

učitelka v důchodu, katechetka, matka dvou dospělých dětí, babička tří vnouček a prababička tří pravnoučat

Na začátku štědrovečerní večeře jsme se modlili a vzpomínali na ty, kteří již s námi nejsou. Po návratu z půlnoční jsme s maminkou a sestrou třásly bezem se slovy *Třesu, třesu bez, pověz ty mi pes, kde můj milý na večeři dnes*. Potom jsme vzaly různé pochoutky a venku jsme říkaly *Zahrádko vstávej, dobrou úrodu*

Pouštění lodiček z ořechových skořápek o druhé adventní neděli v Říčanech

nám dávej, je Štědrý den. A následovalo Studánko vstávej... zvířátka vstávejte... A přitom jsme rozhazovaly pochoutky, které obyčejně přišly k chuti našemu psovi. Vrcholem večera byl horký voňavý čaj, který mamka uvařila do sklenic na vysokých nožkách. V naší rodině pokračujeme.

Pavel Koběřský

IT manažer původem z Ostravy, nyní již čtrnáct let ve Světicích, organizátor svatoštěpánského běhu Světice běží, otec čtyř dětí

Z rodného Slezska se zvyky přenesly pouze k našemu stolu. Štědrovečerní večeři začínáme polévkou ze žlutého hrachu a kořenové zeleniny.

Po polévce se kolem stolu posílají medem slepené vánoční oplatky, každý člen rodiny si ulomí malý kus a předá je dále. Nakonec, po již skoro sto let „tradiční“ rybě se salátem, následuje bryja, sladká tmavá omáčka ze sušeného ovoce, ořechů a povidel vonící skořicí a hřebíčkem, která se z talíře nabírá vánočkou.

Ludmila Hasmanová

nyní v důchodu, dříve účetní a katechetka, matka dvou dospělých dětí a babička jednoho vnuka

Štědrý den byl u nás ve znamení modliteb. Když jsme byli s bratrem větš, ustrojili jsme stromeček, který byl v jednom z pokojů až do Štědrého dne zamčený. Na Štědrý večer ho rodiče rozsvítili a my jsme přišli k zářícímu stromečku, tatínek hrál na housle a zpívali jsme koledy. Bylo to krásné přivítání narození Pána Ježíše, našeho Spasitele. Modlení a zpívání patří k našemu Štědrému večeru dodnes.

Kamil Čelikovský

řezbář a středoškolský pedagog, otec tří malých dětí, ve farnosti zpěvák na kůru převážně s manželkou Martinou, která hraje na varhany

Chtěl bych se zmínit o betlémech. Víím, že to není netradiční zvyk, ale u nás doma jsem byl v dětství o Vánocích betlémy téměř zahlcen. Kdykoli cítím lepidlo Dispercoll, vzpomenu si, jak jsme my děti seděly u stolu a pozorovaly

tatínka, jak lepí archy na překližku a vyřezává figurky lupenkovou pilkou. Dodnes, když vidím, že vyšel nějaký nový betlém, musím doplnit sbírku, která je zatím téměř celá v arších uložená ve skříni. Až jednou přijde klidný advent, nemusím se bát, že nebudu mít do čeho říznout.

Už od školky jsem pomáhal stavět betlém v kostele. Přibližně deset let se podílím na stavbě obecního betléma ve Velkých Popovicích a Žižkovského betléma v infocentru na náměstí Jiřího z Poděbrad, na kterých jsem se podílel i autorsky. U těchto staveb se už začínají přimotávat naše děti. Doufám, že i pro ně budou betlémy, jako připomínka Ježíškova lidství, zhmotněním vánočního kouzla a poselství.

Připravila Renata Skalošová

Foto: Rudolf Flachs

Svatý Mikuláš a jeho doprovod v letošním prosinci

INSPIRACE

Naděje

Dokud dýchám, doufám. Naděje je postoj, zaměřený do budoucnosti a na to, co je reálně možné. Není to jen plané přání, není to žádná iluze nebo sebeklam. Naděje není ani iracionální, ani pasivní. Jakkoli není možno žít, aniž by člověk v něco doufal, jistě je možno doufat špatně, nebo v nesprávné věci. Správně chápaná naděje je životní síla, která přetváří toho, kdo doufá. Naděje není jakási zvláštní schopnost nebo ctnost vedle jiných, i když se někdy chápe jako jedna z tzv. teologických ctností (vedle lásky a víry).

Naděje prostupuje celého člověka a zasahuje všechno jeho myšlení, chtění, představování, jednání. Jedná se o specifický způsob existování: milujeme doufajíc a doufajíc věříme. Naděje je bytostně spojená s láskou. I kdyby milující nemohl udělat pro druhého člověka zhola nic, může mu dát naději. Naděje je způsob, jak žijeme. Naděje neproměňuje skutečnost, neproměňuje to, v co doufá, nýbrž proměňuje mne jako doufajícího. Jestliže doufám v to, co ještě není, tak právě toto ještě neexistující rozvíjí svou působnost tím, že v to vkládám svou naději. To, co ještě nenastalo, se tedy stává účinným již teď: skrze to, že v to právě doufám.

Velmi trefný je známý výrok Václava Havla: „*Naděje prostě není optimismus. Není to přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl – bez ohledu, jak to dopadne.*“ Naděje

znamená smysl pro možnost dobra. V podstatě je to smysl pro dar, neboť naděje doufá v něco, čeho sama nemůže dosáhnout a co sama nedokáže z vlastní síly vytvořit. Naděje tedy míří za to, co je skutečné, protože vychází z možnosti, že existuje více než faktické.

Kdo doufá, „vidí“ více než to, co se ukazuje našim očím: vidí to lepší, spravedlivější, krásnější. Tento smysl pro „více“ než viditelné a hmatatelné se aktivuje tím, že se mi přihodí něco, s čím jsem nepočítal nebo co jsem si nezasloužil. Bez této zkušenosti pasivity, tedy bez zkušenosti, že jsem byl obdarován (například „měl jsem štěstí na lidi“), není skutečné naděje. Naděje vyrůstá ze vztahů s druhými. Naděje tak není a nemůže být nikdy sebestředná. Mít naději znamená mít ji zároveň i pro ostatní a s ostatními. Kdo doufá, nedoufá výhradně jen pro sebe. Naděje dokáže rozvrátit beznadějně poměry a zoufalé situace, aniž by ignorovala bezpráví nebo nedokázala rozlišovat mezi obětí a pachatelem.

Naděje však doufá právě tváří tvář tomu nejhoršímu. Křesťanská naděje překračuje svět tím, že spoléhá na Boha. Přitom ale křesťanská naděje nemá svůj důvod v nedostacích a potřebách člověka, nýbrž v daru Boží lásky. Bůh je to první, co určuje lidský život a z jehož plnosti doufáme. Kdo doufá v Boha, počítá s tím, že to může dopadnout jinak, než si sám přeje nebo očekává. Počítá s budoucím dobrem.

Jakub Sirovátka

Náčelník

Rozhovor Aleše Palána s Miloslavem Nevrlým

Na svých devět křížků, které nosí na stále rovných zádech, je neobvykle vitální, zvědavý a myšlenkově hluboký. Současně vyniká skromností a srší trefnými, vtipnými poznámkami. Poutník, přírodovědec, vypravěč, který bezvýhradně miluje přírodu v její nádherné celistvosti a všudypřítomnosti, stejně jako Pána Boha, kterého v ní nalézá.

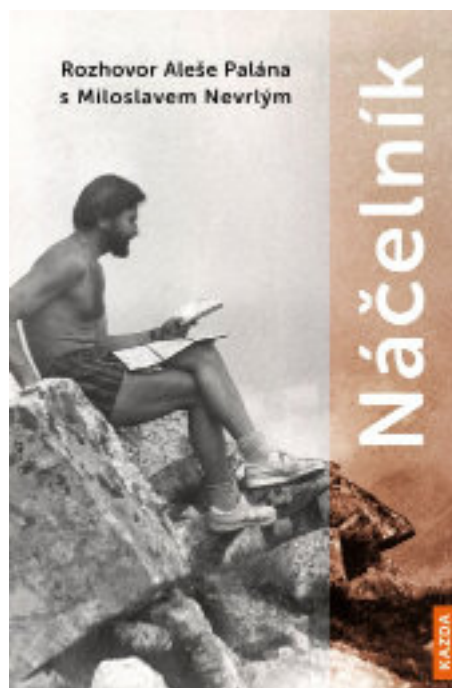
Takového člověka jsem v Miloslavu Nevrlém alespoň měla to štěstí poznat. Nyní máme jedinečnou možnost nahlédnout do myšlenek tohoto výjimečného českého zoologa a spisovatele v otevřeném rozhovoru s novinářem a publicistou Alešem Palánem. Knížka mapuje život Náčelníka, jak zní Nevrlého skautská přezdívka, v devatenácti kapitolách, které doprovází bohatý výběr fotografií z rodinného archivu.

Dozvídáme se tak o vlivech, které Miloslava Nevrlého formovaly, o muzejní práci, toulání se po horách, psaní knih, kreslení map, ale i o rodině a přátelích, a mnoho také (veřejně vůbec poprvé) o jeho víře. Díky podrobným deníkům, které si Miloslav Nevrlý po celý život píše, se mohl podělit o významné životní milníky, jako například: „26. listopadu 1959 dopoledne jsem uvěřil v Boha.“ Kdo z nás to takto přesně může říci?

Čtenáře Nevrlého *Knihy o Jizerských horách* či *Karpatských her*, které

mnohým ovlivnily život, potěší vyprávění o tom, jak knihy vznikaly, a dostane se jim i vysvětlení četných jinotajů, které byly v době hluboké normalizace kvůli komunistické cenzuře nutné. A tak je tu třeba svatý Bonaventura, františkánský biskup, indiánským náčelníkem Dobré Štěstí. Rozhovor je ale hlavně protkán řadou inspirativních myšlenek, z nichž některé jsou ovlivněny chasidským viděním světa, jež je Nevrlému blízké. Zakladatel chasidského učení Ba'al Šem Tov totiž také v mládí putoval karpatskými horami, kde došel k poznání, že Bůh je přítomen ve všem, a hlásal, že „nejjistější cesta k Bohu vede skrze veselost.“ Knížka tak nese radostné poselství, že žít naplněný život je možné

za každého režimu, a „vše se děje tak, jak má, a za všechno je třeba hluboce děkovat.“

Náčelník vyšel letos v září v rodinném nakladatelství Kazda a už za pár měsíců se umístil na druhém místě v anketě Kniha roku Lidových novin. Knížka tak připomíná osobnost Miloslava Nevrlého právě v roce jeho devadesátin, kdy jej ocenil prezident Petr Pavel medailí Za zásluhy o stát v oblasti kultury a Česká společnost ornitologická Cenou za celoživotní literární tvorbu, která motivuje k poznávání přírody a k životu v harmonii s ní.

Alena Klvaňová

Aleš Palán, Miloslav Nevrlý: *Náčelník. Rozhovor Aleše Palána s Miloslavem Nevrlým*. Kazda 2023

FARNÍ CHARITA

Ohlédnutí za malým koncertem v DPS Senior

Ve čtvrtek 19. října se opět uskutečnil v DPS Senior malý koncert členů Komorní skupiny Pražského salonního orchestru pod vedením Václava Vomáčky. Na klávesy zahrál a zaspíval pan Vomáčka, na housle ho doprovázela paní Perglová.

Program měl název *Máme rádi zvířata* a slyšeli jsme především lidové písničky s tematikou zvířat, ale zazněly i písničky Karla Vacka, Karla Valdaufa, Járy Beneše nebo Jiřího Šlitra.

Pestré pásmo písniček měl pan Vomáčka poskládané do krásného rámce vyprávění o vzniku některých písniček nebo jejich skladatelích. Písničky i povídání se všem moc líbily a určitě se budeme zase těšit na další setkání s tímto malým hudebním souborem.

Předvánoční besídka v Senioru

Tradiční předvánoční besídku v DPS Senior uspořádala Farní charita dne 13. prosince. Letošní hudební program zajistil sbor studentů Gymnázia Říčany pod vedením Ivany Remkové.

Členky Charity připravily pro každého seniora malý předvánoční dárek a k němu přidaly malované přáníčko od dětí ze školky nebo od dětí, které chodí na náboženství. Oblíbená besídka se konala v jídelně domu Senior a hezká kulturní hodinka potěšila všechny návštěvníky.

Foto: Hana Zavadilová

Jak bude probíhat Tříkrálová sbírka v roce 2024

1. Koledováním do zapečetěných kasiček: přenosných a stacionárních od 1. do 14. ledna 2024.
2. Online kasičkou: zasláním bezhotovostního příspěvku do sbírky bankovním převodem, pomocí formuláře na webových stránkách Tříkrálové sbírky od 1. ledna do 30. dubna 2024.
3. Bezhotovostním převodem: pomocí přiděleného QR kódu nebo bankovním převodem na č. ú. 66008822/0800 s variabilním symbolem pro říčanskou Charitu (1931) od 1. do 31. ledna 2024.

Kromě financování projektů v jednotlivých Charitách budou v naší diecézi z Tříkrálové sbírky 2024 financovány tyto projekty:

- Domov sv. Václava, Stará Boleslav – rekonstrukce a opravy domova,
- Pomoc rodinám, dětem a mládeži v krizi a v zahraničí,
- Pomoc chudým rodinám a dětem – Taškent (Uzbekistán),
- Pomoc obětem domácího násilí a chudým rodinám s dětmi – Biškek (Kyrgyzstán).

Pokud by se chtěl ještě někdo zapojit do sbírky jako koledník, velice rádi tuto aktivitu uvítáme.

Přihlásit se můžete osobně M. Junkové, e-mailem (marie.junkova@seznam.cz) nebo na telefonním čísle 732 126 355.

Všem čtenářům Zvonu přeji krásné a požehnané Vánoce a hodně Božího požehnání pro celý nový rok 2024. Současně chci poděkovat za pomoc a spolupráci všem, kteří nám během roku v Charitě pomáhali: především farníkům a dobrovolníkům, ale i firmám a školám, které nám vycházejí vstříc, zvláště firmě Ekoflor, Pekařství Frydrych, MŠ Srdíčko a Městskému úřadu v Říčanech.

Marie Junková

Pojďme, klanějme se mu

Lidé si už po dva tisíce let připomínají o Vánocích velkou událost: Bůh poslal svého Syna Ježíše Krista, aby se stal člověkem. Jak můžeme vyjádřit dík za tento Boží dar? Pastýři šli do Betléma a klaněli se mu. Ani my na to nezapomeňme uprostřed vánočních dárků. Pojďme se poklonit Ježíši, ... (dokončení věty vyluštíš tak, že „přečteš“ sněhové vločky podle klíče po rádcích zleva doprava a shora dolů).

Kód k luštění:

A	Á	D	E	I	L	N	O	P	R	S	T	Ž

TAJENKA:

Pojďme se poklonit Ježíši, _____

23.12. 19:15

koncert Ondřejov
Sportovně kulturní centrum

24.12. 24:00

mše Mnichovice
kostel sv. Narození P. Marie

26.12. 10:00

mše Hrusice
kostel sv. Václava

26.12. 17:00

koncert Kostelec nad
Černými lesy - zámek

07. 01. 2024 17:00

koncert Říčany
kostel sv. Petra a Pavla

PŘIJĎTE SPOLEČNĚ S NÁMI
ZAŽÍT OPRAVDOVÉ VÁNOCE!

OPĚT ZAZNÍ TRADIČNÍ
RYBOVA MŠE VÁNOČNÍ

Nejnovější informace naleznete na www.rybovky.cz

Chcete se k nám připojit?
Napište na vydrar@razdva.cz!

VZPOMÍNKA

Po těžké nemoci zemřela 22. října 2023 paní **Věra Pecháčková**. Do Zvonu přispívala několik let svými zajímavými články a postřehy. Byla to skromná a milá žena.

Věruško, děkujeme Ti za vše. Budeš nám chybět. Čest Tvoji památce.

Za redakci Zvonu Miloslava Pangráčová

POZVÁNKA

Pražská mobilní zvonohra Petra Rudolfa Manouška vás zve na vánoční koncerty

Foto: www.carillon.cz

23. prosince v 17 hodin – Říčany, Masarykovo náměstí

26. prosince v 16 hodin – Praha 5-Radotín, náměstí Svatého Petra a Pavla

1. ledna v 17 hodin – Bělá pod Bezdězem, Masarykovo náměstí

Na programu *Roaming Bells*, účinkuje Rosemarie Seuntiens.

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany, tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz nebo jaroslav.baluch@seznam.cz

www.FarnostRicany.cz

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangráčová, Alena Klvaňová, Hana Zavadilová

Grafická úprava: Martin Paták

Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. **Uzávěrka příštího Zvonu je ve středu 13. března 2024.** Pokud není uvedeno jinak, snímky pocházejí z fotoarchivu zpravodaje Zvon.

Řešení luštěnky pro děti ze str. 13: ... protože se narodil pro nás.

Římskokatolická farnost sv. Petra a Pavla v Říčanech

Neděle 24.12.	4. neděle adventní Štědrý den	16:00 Kamenice 16:00 Říčany 16:00 Mukařov 21:00 Popovičky 22:00 Velké Popovice 23:30 Kostelec u Křížků 24:00 Říčany
Pondělí 25.12.	Slavnost Narození Páně zasvěcený svátek	8:00 Mukařov 8:30 Velké Popovice 9:30 Říčany 10:15 Kostelec u Křížků 10:30 Kaple Charita Mukařov 11:00 Jažlovice 15:00 Kunice
Úterý 26.12.	Svátek Sv. Štěpána, prvomučedníka	9:30 Říčany 10:30 Kaple Charita Mukařov
Středa 27.12.	Svátek Sv. Jana, apoštola a evangelisty	18:00 Říčany – se žehnáním vína
Čtvrtek 28.12.	Svátek Sv. Mláďátka betlémská	9:00 Říčany
Pátek 29.12.		18:00 Říčany
Sobota 30.12.		14:30 Popovičky 16:00 Kamenice 18:00 Říčany
Neděle 31.12.	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa	8:00 Mukařov 8:30 Velké Popovice 9:30 Říčany 10:15 Kostelec u Křížků 10:30 Kaple Charita Mukařov 11:00 Jažlovice
Pondělí 1.1.	Slavnost Matky Boží Panny Marie zasvěcený svátek	8:00 Mukařov 8:30 Velké Popovice 9:30 Říčany 10:15 Kostelec u Křížků 10:30 Kaple Charita Mukařov 11:00 Jažlovice

Dne 27. 12. si přineste víno k požehnání.

Dne 31. 12. proběhne při mši svaté obnova manželských slibů.